

Een blad voor en door bewoners

Dag lieve mensen

Helaas gaat de locatie van Cordaan op de hoek van de Aalbersestraat / Cornelis Outshoornstraat sluiten. Dat is heel jammer, omdat de buurt er dan weer niet uit komt te zien.

In de Aalbersestraat 274 zit een groep verstandelijk beperkten, die veel nuttig werk doen in de buurt. Ze houden de buurt schoon, wat steeds minder door de reiniging gedaan wordt. De reiniging heeft niet genoeg personeel en geld om het werk, wat door de mensen van de dagopvang gedaan wordt, over te nemen. Vanuit de regering is er minder geld beschikbaar voor dagbesteding en vervoer voor deze mensen. De laatste cliënten worden de aankomende maanden herplaatst, veelal op een dagcentrum dicht bij hun woonadres waar ze de hele dag binnen zitten. Dat is jammer want ze zijn zo gewend om buiten te werken. Aan het eind van dit jaar wordt het pand gesloten.

De buurt zal deze vriendelijke mensen erg gaan missen. Vooral hun vrolijkheid en hun harde werken. Je ziet ze haast nooit met lege handen lopen. Het is jammer dat de stukjes in de GaSet en de telefoontjes van diverse buurtbewoners niet geholpen hebben. Laten we maar hopen

dat deze verstandelijk beperkte mensen op een zo goed mogelijke plek terecht gaan komen, zodat ze nog plezier in hun werk zullen houden.

Thea Schaafsma

EEN LAATSTE GROET

Wij als cliënten en begeleiding van de buurtgroep bedanken u als buurt waarvan wij bijna 11 jaar deel hebben mogen uitmaken. Het gaat u allen goed!

GaSet zoekt hulp

GaSet is een levendige buurtkrant met columnisten, correspondenten, literair recensenten, fotografen, cartoonisten en een enthousiaste redactie. De krant richt zich op verhalen in en om Geuzenveld en Slotermeer, en heeft regelmatig een primeur.

Een krant ligt er natuurlijk niet zomaar! Het vergt een flinke organisatie om ieder kwartaal te zorgen dat GaSet bij alle 18.000 huishoudens van het gebied op de mat valt. Het huidige team zoekt daarom versterking op zowel organisatorisch als journalistiek vlak.

Uniek aan GaSet

Alle stukken die in GaSet staan zijn uniek. We plaatsen dus niet zomaar persberichten door. Op de pagina oproepjes na, is alle content speciaal voor GaSet geschreven. De stukken gaan altijd over zaken die spelen in de buurt.

Wat biedt GaSet?

Bij GaSet leer je een hoop over je woonwijk en het

maken van een krant. Tijdens redactievergaderingen wordt vaak flink gediscussieerd en hard gelachen. Je leert meer over het schrijven van artikelen, het maken van foto's en het vergaren van nieuws. Werken bij GaSet gebeurt op vrijwillige basis. Af en toe word je verrast met een leukere lunch of aardigheidje.

Meewerken aan GaSet?

Kost zoveel of zo weinig tijd als je wilt. De krant verschijnt iedere drie maanden. Als je zitting neemt in de redactie, ben je er meer tijd aan kwijt dan wanneer je er voor kiest

om correspondent te worden. Dit is allemaal bespreekbaar.

Meer weten?

Bel of mail dan naar Karin Kauw: Karin@eigenwijks.nl / 06 - 3331 9686

GaSet zoekt nieuwsgierige aagjes

Voor GaSet zoeken we mensen die met hun ogen en oren wijd open door de wijk lopen. Maak jij je regelmatig druk over onveilige kruispunten, gebouwen die (niet) gesloopt worden of gaten in de weg? Of zoek je juist graag naar pareltjes in de wijk: dat mooie stukje groen of verschoenen kunstwerk? En vind je het leuk om hierover te schrijven? Dan zoeken wij jou!

GaSet zoekt politieke dieren

In een tijd waarin steeds meer besluiten worden genomen in het stadhuis is het belangrijker dan ooit, dat er iemand is die voor het gebied Geuzenveld-Slotermeer in de gaten houdt wat er zoal speelt op politiek vlak. Zit jij graag bij raadsvergaderingen en ben je geïnteresseerd in het politieke spel? Meld je dan snel!

GaSet zoekt Regelneven (m/v)

Ben jij een organisatorisch talent? Iemand die nog overzicht heeft als de rest het al lang kwijt is? Dan kan GaSet je hulp goed gebruiken! Onder meer voor het bewaken van deadlines, maken van planningen en notulen en voor het aansturen van de drukker, ontwerper en verspreider.

Buurtkrant
nummer

64

oktober 2015

onder andere:

Wat vreet de rat?

Pagina 3

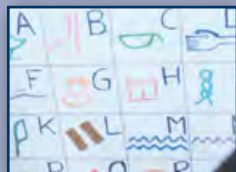
Dichter des
Stadsdeels:
Gökhan Aksoy

Pagina 5

GaSet Junior

Pagina 7

Nee zeggen

Ik heb moeite met nee zeggen tegen iemand die iets wil of aan mij vraagt. Wanneer, hoe en waar dan ook, als ik kan zeg ik ja. "Meneer wilt u..., meneer kan u..., meneer heeft u...", meneer, meneer, meneer. En ik zeg ja, ja en ja. Gek word ik ervan (en arm!).

Dames met collectebussen, mannen met vragen, kinderen met postzegels en zwervers op straat (met of zonder krantje), ik zeg: "Ja", teken ergens voor of moet de buidel trekken. Daar ga ik eens verandering in brengen, morgen ga ik alleen maar nee zeggen. Genoeg is genoeg!

Vastbesloten stap ik de volgende ochtend de deur uit om naar mijn werk te gaan en binnen tien minuten heb ik al iemand naast mij staan die om een sigaretje vraagt. Een keiharde nee komt uit mijn mond. Ik rook niet, dus deze nee was vrij gemakkelijk. Op het werk vragen mijn collega's weer eens of ik voor iedereen even koffie wil halen. Nee. Helaas hebben zij daarna ook voor mij geen koffie gehaald. Als ik tijdens de lunchpauze een boodschapje wil doen, komt er een jongetje van een energiemaatschappij op mij af en begint met vragen. Ik zeg meteen nee en loop stug door. Dit gaat goed! Dan staat de buurtalcoholist voor de supermarkt, deze man vraagt mij altijd een eurootje. "Voor een broodje kaas", zegt hij erbij... Ik weet niet hoeveel broodjes kaas deze man eet, maar het moeten er veel zijn. Voordat hij begint met vragen, zeg ik al hevig met mijn hoofd schuddend, nee. Hé, dit nee zeggen gaat mij vrij goed af. Lekker! Of ik ook nog even geld in een collectebus wil doen voor... Nee. Of iemand in de rij voor de kassa even voor mag. Nee. Ik heb ook maar weinig dingen af te rekenen. Terug op mijn werk vragen ze of ik langer kan doorwerken. Nee. In de sportschool wil iemand mijn shampoo lenen. Nee. En bij de afhaalchinese vragen ze of ik er sambal bij wil. Nee! Ik zeg nee, nee en nee.

Wow! Dit voelt goed, ik heb in jaren niet zoveel nee gezegd op één dag. Dit was een topdagje, echt lekker. Maar als ik na mijn sporten nog even een cafeetje induik en mij een drankje wordt aangeboden, zeg ik meteen ja. Teveel nee zeggen kan ook weer niet, genoeg is genoeg. Dit is het einde van mijn dagje nee zeggen. Ik zucht diep, schud mijn hoofd en mis het nee zeggen totaal niet meer. Proost mensen op een wereld vol met ja zeggers...

Remko7

DE WIJK VANUIT ONDERNEMERSOGEN

Vakantie, afgeleid van vacatio (Latijns werkwoord vacare), staat voor vrij zijn van verplichtingen. Het is een periode waarin een persoon zijn gewoonlijke dagelijkse activiteiten staakt, zoals naar school of het werk gaan.

Het jaarlijks ritueel dat ik van juli tot en met augustus als ondernemer meemaak is de vraag "Ga je niet met vakantie?", "Wanneer ga je met vakantie?". Ik denk dan: 'moet dat dan'? Voor een ondernemer is het anders, de onderneming gaat in feite altijd mee. Ik voel me dan ook bijna bezwaard om te zeggen dat ik *nu* niet op vakantie ga, wellicht later. Het lijkt alsof vakantie voor velen wel een *must* is, een soort van sociale druk uit de omgeving. Anders hoor je er niet bij. Ik hoop dat men de echte reden niet uit het oog verliest: namelijk nieuwe energie opdoen waarna opgekikkerd naar huis terug te keren.

Het **nieuwe schooljaar** is inmiddels van start gegaan. De spanning was af te lezen van de brugklassers die hun schoolspullen kwamen inkopen. Opgewonden en enthousiast voor hun eerste dag op de 'grote school', het begin van 'volwassenheid'. In de wandelgangen jongelui, ook met volle tassen van 'concullega's' die mikken op volume door tegen extreem lage prijzen aan te bieden.

Bruna kan daar niet tegenop. Bij mij staat kwaliteit voorop. Daarom doen we de inkopen heel bewust, met in onze gedachte educatief materiaal voor de lange termijn. Dat wil ik meegeven aan de ouders. En voor de jongelui: succes en geniet van een mooie tijd op school!

Carlo Panoet
Bruna Plein '40-'45

Vuurdoop voor De Geuzen

In de Bazelhof in Geuzenveld wonen cliënten van Cordaan met een licht verstandelijke beperking. Samen met deze cliënten is een project gestart om meer burens te leren kennen en samen activiteiten te organiseren voor de buurt.

De groep cliënten noemt zichzelf De Geuzen. Zij zijn de afgelopen tijd vooral bezig geweest met contacten leggen en gesprekken voeren met buurtbewoners. Om de buurt te informeren hebben De Geuzen op eigen initiatief een nieuwsbrief gemaakt en verspreid in de buurt. Daarin vertellen De Geuzen: "Voor samenwerking met elkaar en de burens volgen we een training waarin we leren praten met elkaar, luisteren naar elkaar, dingen onthouden en ook hoe je overkomt, welke houding je kunt aannemen in een gesprek. Ook hebben we burens uitgenodigd bij ons in de tuin om onze naam De Geuzen te onthullen en te vertellen wat we de komende tijd gaan doen. En voerden we campagne met Ome Joop's Tourbus in de wijk en op de Jaarmarkt in Geuzenveld. Inmiddels hebben we meer dan veertig buurtbewoners ontmoet, die ons beter willen leren kennen!"

De Geuzen hebben gemerkt dat er in de wijk behoefte is aan gezelligheid en gezamenlijke activiteiten. Daarom organiseerden ze op zaterdag 26 september Burendag op het veldje aan De Bazelhof. Voor de kinderen uit de buurt was er een springkussen. Ook waren er poffertjes voor iedereen en was er een Amsterdamse

zangeres die levensliederen zong. De bewoners van De Bazelhof zongen uit volle borst mee en hier en daar maakten cliënten en buurtbewoners een dansje op het grasveld.

De nieuwe ontmoetingen en de gezelligheid smaken naar meer. En dat komt goed uit, want de kleine rommelmarkt die De Geuzen ook organiseerden op de Burendag, leverde geld op voor een tweede activiteit. Een bingo- of spelletjesavond bijvoorbeeld, of karaoke. De Geuzen barsten in ieder geval van de ideeën, waarmee zij de komende tijd verder aan de slag gaan!

Meedoen?

Heeft u nog geen kennis gemaakt met De Geuzen en lijkt het u leuk om eens mee te doen of mee te helpen met activiteiten? Meldt u dan voor kennismaking aan bij Anita Molenaar, woonbegeleider bij De Bazelhof, op 06 11 53 24 61.

Krista Schram

Foto: Thea Schaafsma

Begin september vonden de junioren wedstrijden bij de Amsterdamse Atletiek Combinatie plaats. AAC ligt aan de Willinklaan bij sportpark Ookmeer en traint op een mooie achtlaans atletiekbaan die geschikt is voor trainingen en nationale wedstrijden. AAC biedt mogelijkheden voor jong en oud. Kijk gerust eens op de website www.aacamsterdam.nl.

Calulu & stoofaaf

Calulu

Na mijn vorige eetavontuur met Ali (zie hiervoor GaSet 63), ga ik nu samen met mijn vriendin Ajla uit Angola iets bereiden. Gezellig kokkerellen en ondertussen receptjes en ideeën uitwisselen. Aila heeft mij al maanden geleden

beloofd om eens een originele Angolese maaltijd te serveren waar ik van ga smullen. Calulu met vis. Oké... vis ken ik, maar wat is calulu? Heel erg lekker volgens haar. Als ik aan Ajla vraag wat zij zou willen proberen, zegt ze lachend tegen mij dat ze van verrassingen houdt. Oké dan, dat wordt dus zelf iets bedenken. Ik blijf bij de vis, dat is altijd lekker en na even nagedacht te hebben weet ik het: Oma's stoofaaf!

Bij haar thuis aangekomen is Ajla al druk bezig en heeft de gedroogde vis te weken gelegd. Ik wilde mijn aal zelf gaan schoon-

maken, maar de visboer heeft dit gelukkig al voor mij gedaan dus ik ga staan kijken, want mijn recept is veel sneller klaar dan haar Angolese maaltijd vol met moeilijke namen. Bij de calulu serveert zij in palmolie gefrituurde okra en een puree van funge. Ik weet nog steeds niet wat ik ga eten en vraag dus verder. Funge is een maniokmeel van de cassavewortel en een okra lijkt van de buitenkant op een courgette, maar als je hem doorsnijdt lijken de plakjes op sterretjes. Ik knik maar... Ajla heeft ook nog verse vis die ze in stukken snijdt en marineert in azijn met knoflook en zout. Even laten staan, eruit halen en samen met de gedroogde vis, plakjes tomaat, okra, courgette en uienringen opstapelen in een ovenschaal, net als lasagne. De overgebleven marinade en een paar rode pepertjes aanlengen met palmolie, over de schaal gooien en hoppa, alles gaat de oven in.

Ik begin ook maar en smelt roomboter in een grote pan, snipper een uitje, gooi er witte wijnazijn bij, leg mijn in stukken gesneden aal in de pan en verkruiemel drie beschuiten erboven. Peper en zout erbij, langzaam laten stoven, precies zoals oma dat deed.

Is mijn aal klaar strooi ik er nog wat peterselie overheen. Simpel zat. Ik serveer mijn aal met roseval aardappeltjes uit de oven en kropsla met (spontaan bedacht) in palmolie gefrituurde courgette reepjes.

Alles gaat prima en we lachen ons rot. Dan gaan we eten. Ajla en haar familie vinden mijn stoofaaf heerlijk en ik ben vanaf nu gek op calulu met vis. De puree van maniokmeel heb ik opgegeten, maar hoeft ik niet nogmaals. Dat vindt Ajla ook van kropsla en roseval aardappeltjes uit de oven. Daar moeten we nog aan gaan werken, dat kan niet.

Stoofaaf

De volgende keer ga ik ze frituren in de palmolie, daar is ze gek op. Net zoals ze dat deed met die lekkere gefrituurde okra...

Remko7

Wat vreet de rat?

Als ik ’s avonds nog even met mijn teckeltje voor een laatste ronde naar buiten ga, zien we hoe de ratten hier tikkertje spelen. Jong en oud, dik en dun, rattenmannetje en rattenvrouwtje, alles is op straat en vermaakt zich. Op zijn rats dan. Heen en weer achter elkaar aan rennen is een favoriet spelletje. Maar ook onder het opschot van de linden of onder geparkeerde auto’s schuilen en stilltjes naar elkaar en ons turen, is een geliefde bezigheid.

In het donker zien we de donkere diertjes zitten, enkel de ogen lichten op. Plotseling schiet er dan weer eentje uit zijn schuilplaats naar een plekje verderop. Mijn teckeltje jaagt er niet op, in het donker verstomt het jachtinstinct van Lotje. Wij turen samen terug, en al kijkende vraag ik me af, wat ze dan eten. Zo’n hele rattenkolonie, ik zou wel willen zeggen rattenplaag van Bijbelse omvang, die lust toch wat. Die komen er niet met een paar kruimeltjes of een weggeworpen half boterhammetje. En het ratten-

Foto: Christiane Baethcke

vergif raken ze blijkbaar niet aan, want anders waren de straten bezaaid met rattenlijken. Ik heb er dit jaar pas twee gezien, dat duidt eerder op een geringe sterfte onder deze onbeminde, want ziektekiemen dragende, beesten.

Citaat Wikipedia: ‘De bruine rat staat bekend als een ziekteoverbrenger. In ontwikkelde landen heeft de mens er niet veel last (meer) van, maar in ontwikkelingslanden is hij nog steeds één van de belangrijkste overbrengers van ziekten. Ziekten die de bruine rat kan overbrengen zijn onder andere de ziekte van Weil, hantavirus, tularemie, pest, en rattenbeetkoorts.’ Volgens Wikipedia is de kans op door ratten overgedragen ziekten in Nederland tegenwoordig minimaal dankzij de betere hygiëne.

Maar volgens mij zijn we er in ons stadsdeel weer op weg naar de lage hygiëne van ontwikkelingslanden. Ik woon in een appartement in een flatgebouw, waar een hok met vuilniscontainers bij hoort. Wij worden geacht, daar ons vuil te deponeren en niet de ondergrondse vuilniscontainers te gebruiken. Ik breng mijn restvuil toch naar de ondergrondse containers want de viezigheid in het hok doet me walgen. En niet enkel dat, de ratten springen er in en uit. Mijn vermoeden, dat hier een van de oorzaken van de rattenplaag te vinden is, werd bevestigd toen ik er op dinsdag: de dag dat bij ons de containers naar buiten gezet worden, een blik op de grond wierp. De grond lag bezaaid met rattenkeutels en het stonk hels naar rattenpis! De open containers zijn een ratenparadijs, hier is altijd eten in overvloed.

Dit vraagt om actie! Schaf die open vuilnishokken af en zet er ondergrondse containers neer. Anders zien we hier binnenkort weer de ziekten, die door ratten overgebracht worden.

Christiane Baethcke

Tweede editie gezondheidsfestival

Mijn naam is Romana Raymann, ik ben 43 jaar en sinds kort Gezondheidsambassadeur in Slotermeer. Mijn taak als ambassadeur is het geven van informatie aan bewoners van Slotermeer met betrekking tot gezondheid en hun vragen en wensen noteren. Daarmee kloppen wij aan bij diverse instellingen en gemeentes voor een oplossing.

Wij organiseren op 31 oktober 2015 een groot gezondheidsfestival. Dit festival wordt georganiseerd voor alle buurtbewoners, jong en oud en vindt plaats in De Honingraat. Tijdens dit festival kunnen bewoners workshops, spelletjes en diverse activiteiten doen met betrekking tot gezondheid. Ook komen er een stresscoach, opvoedtheater, een sportcoach, zumba-lerares en mensen van de Amsterdamse Aanpak Gezond Gewicht. Op het programma staat verder een gesprek met stadsdeelmedewerkers die zich bezighouden met gezondheid. Verder zijn er diverse gezonde hapjes en drankjes.

Dit is ongeveer hoe het Gezondheidsfestival 2015 eruit zal gaan zien en we hopen van harte dat een ieder erbij kan zijn. Houd de

website www.eigenwijks.nl en facebook.com/huisvandewijk-slostermeer in de gaten voor het volledige programma.

Romana Raymann

‘Visvijver’ in Geuzenveld
Foto: Massoud Memar

De Wereld van Warner

Al eerder schreef ik het, als je AOW dan echt is ingegaan verandert er nogal wat. Je hoeft niet meer om zeven uur op, je agenda wordt niet meer door anderen bepaald en niemand frons de wenkbrauwen als je je een dag niet scheert. Je kan gaan fietsen als het onverwacht mooi weer is en thuisblijven als het regent. Je kan nee zeggen tegen verzoeken die je niet bevallen en ja als je enthousiast bent.

Zo ben ik actief geworden in de projectgroep Levensverhalen in Geuzenveld-Slotermeer. Kort geleden werd het eerste project afgerond met de presentatie van een tiental boeken: levensverhalen van oudere bewoners uit de buurt. Boeken over de levens van gewone Amsterdammers, nou eens niet over de usual suspects. Maar over de buurman die vroeger tuinder was, de eerste kruidenier van de buurt. Ook de ‘gewone’ huisvrouw die hele sportclubs draaiende hield en scheidsrechter in een tijd dat dat voor vrouwen heel ongewoon was. Een generatie die opgroeide tijdens de Tweede Wereldoorlog, kinderen kreeg in de schrale jaren ‘50, niet praatte maar deed. Naast het draaiende houden van het gezin (altijd met te weinig geld en zonder allerlei ondersteunende elektrische apparaten) vervulden ze ook nog eens talloze bestuursfuncties. Die het heel gewoon vond om 57 jaar met dezelfde partner getrouwd te zijn, en vol liefde over hem/haar te praten.

U leest het goed: gewone Amsterdammers, werkzaam in de confectie of bij een woningbouwvereniging, de ‘geschoolde arbeider’ zoals dat vroeger zo mooi heette. Gewone levens, hoewel... rimpelloos verliep er geen één. De veerkracht was enorm. Daarbij vergeleken kan je de generaties erna gerust ‘verwend’ noemen. Het is mooi dat deze levens nu zijn vastgelegd. Vooral voor de vertellers zelf, en hun kinderen en kleinkinderen. Want aan een vreemde vertel je soms gemakkelijker moeilijke momenten uit je leven dan aan naasten. Zo’n boek blijft, en is ook als je er zelf niet meer bent een mooi monument. Zonder de enthousiaste vrijwillige schrijvers was het natuurlijk nooit gelukt. Slotermeerbewoner Joke Veldkamp is de drijvende kracht achter dit project. Zij is onvermoeibaar aan de slag om het project rimpelloos te laten verlopen. Mijn (langzamerhand stramme) diepe buiging gaat deze maand naar haar! Er komt een vervolg, nu ook met de levensverhalen van oudere buurtbewoners met ‘een roze achtergrond’. Mooi dat die ook worden vastgelegd.

Warner Hemmes

BETER EEN GOEDE BUUR
DAN EEN VERRE VRIEND

Thomas en Wil

Een groter contrast lijkt er niet te kunnen zijn tussen twee burens: Wil is een echte Slotermeerse dame die al veertig jaar in de buurt woont, Thomas is een politicologiestudent en ‘VoorUiter’ die zich een aantal maanden geleden heeft gesetteld in Slotermeer. Ondanks de verschillen in leeftijd en levenspaden kunnen deze buurtjes het goed met elkaar vinden! We spreken ze op het buurtfeest bij de Social Garden aan de Lodewijk van Deysselstraat: terwijl er om hen heen druk wordt gespeeld en gegeten maken Thomas en Wil gezellig een praatje. Thomas blijkt al vaker bij Wil op bezoek te zijn geweest: altijd wordt hij verwelkomd met een kopje thee (Marokkaanse of Hollandse) en wat lekkers, Wil heeft altijd wat te kletsen. “Heel gezellig!” zegt Thomas. Wil: “Hij durft natuurlijk niets anders te zeggen!” Maar volgens Thomas is dit echt

waar: de laatste keer mocht hij van Wil zelfs wat meubels uitzoeken voor zijn nieuwe studentenhuus. Thomas haalt volgende week een mooi antiek kastje bij zijn buurvrouw op! Wil is sowieso een vrijgeveige dame: zo heeft ze ook al een kappersstoel geschonken aan de wekelijkse beautysalon: Samen Kappen in de Social Garden. Ze staat vaak op rommelmarktjes om spullen door te verkopen maar af en toe schenkt ze wat aan haar burens. Gelukkig krijgt ze hier ook wat voor terug: tijdens het offerfeest hoefde de Slotermeerse geen honger te lijden, elke dag kwam een gezin uit de buurt wel wat lekkers brengen. Wil heeft de buurt in veertig jaar erg zien veranderen: “vroeger werd er nog een wijntje of biertje geschonken op een buurtfeest als dit.” Maar al met al voelt ze zich in Slotermeer nog steeds thuis: al helemaal met haar nieuwe buurman Thomas!

Anneke Albers

Spoelvoetchampignon
in Geuzenveld

In een eikenlaantje naast de schooltuinen staat elk najaar de spoelvoetchampignon in grote bundels. Een paar maal had ik het voornemen om de volgende dag met camera naar de plek terug te keren en foto’s te maken. Vaak was dan net de maaimachine geweest, die had honderden van de zeldzame champignons aan gort gereden. Soms stelde ik me voor, hoe de man in de grasmaaier met zijn oordoppen op met een duivels genoeg naar de in duizenden snippers vliegende zeldzaamheden keek. Een andere keer was ik ervan doordrongen, dat die man gewoon zijn werk deed en waarschijnlijk de paddenstoelen niet eens zag. Voor mij was het in elk geval een treurig gezicht, al die snippers in plaats van de mooie paddenstoelen. Dit jaar probe-

Foto: Christiane Baethcke

ren de zwammen de medewerkers Groen te slim af te zijn en zijn ze vlak bij de stam van een eik gaan staan. Hier kunnen ze met hun machine wellicht niet bij!

De spoelvoetchampignon zorgt op het eerste gezicht voor verwarring, want door zijn donkere en zeer schubbige hoed is hij niet meteen als champignon herkenbaar. Het is een forse paddenstoel die groeit in dichte bundels. Door deze groeiwijze loopt de steel taps toe. Bij doorsnijden verkleurt hij lichtrood. Hij is internationaal zeer zeldzaam en geldt daardoor als bedreigd.

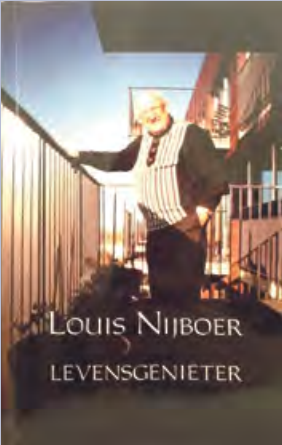
Christiane Baethcke

Boekrecensie
Levenslessen van Louis

Dit boek bevat een levensverhaal. Het levensverhaal van Louis Nijboer: een ‘gewone’ Amsterdammer die in Slotervaart woont, altijd hard werkte, pensioneerde, van zijn familie houdt, zich inzet voor de kerkgemeenschap, zich inzet voor zijn buurt... Dit boek is echter geen gewoon boek en lezers van deze krant zullen dat al weten. Zoals Warner Hemmes al schreef is dit boek onderdeel van een levensverhalenproject van de ANBO. Vrijwillige schrijvers werden gekoppeld aan oudere buurtbewoners. Journaliste Shirley Brandeis werd in het kader van dit project gekoppeld aan Louis Nijboer en samen schreven zij zijn levensverhaal op in dit boek.

Al is het boek dan geen roman, het leest wel alsof het er eentje is. Vanaf bladzijde één wordt de lezer meegesleurd het levensverhaal in. Alsof je bij meneer Nijboer op visite bent en hij je, onder het genot van een kopje koffie en een gevulde koek (of twee) zijn levensverhaal vertelt. En wat voor een levensverhaal! Het is bijzonder hoe veel jeugdherinneringen Louis nog heeft en hoe humoristisch deze vaak zijn. Van de kattenkwaad die hij in zijn jeugd uithaalde, tot het prachtige verhaal rondom de herinnering dat hij als kleine jongen de lichtjes in de kerstboom aan mocht doen. Ook mooi is een bepaalde herinnering aan zijn zusje. Zij was zo klein, dat hun vader grapte dat hij haar in een luciferdoosje mee kon nemen naar kantoor. Een oude foto maakt het verhaal compleet en laat de lezer vertederd achter. Van tijd tot tijd is het boek ook ontroerend. Verhalen van grote geliefden die niet meer in leven zijn komen goed binnen,

zeker omdat je weet dat deze verhalen niet zomaar verzonnen zijn, maar ‘echt gebeurd’. Oude vergeelde foto’s stemmen weemoedig. Ook klinkt er een grote liefdevolle positiviteit door in dit boek. Louis zet zich, zelfs op zijn oude dag nog met liefde in voor de buurt, voor de kerk; voor de mensen om hem heen. Die houding verdient bewondering en een mooi boek.

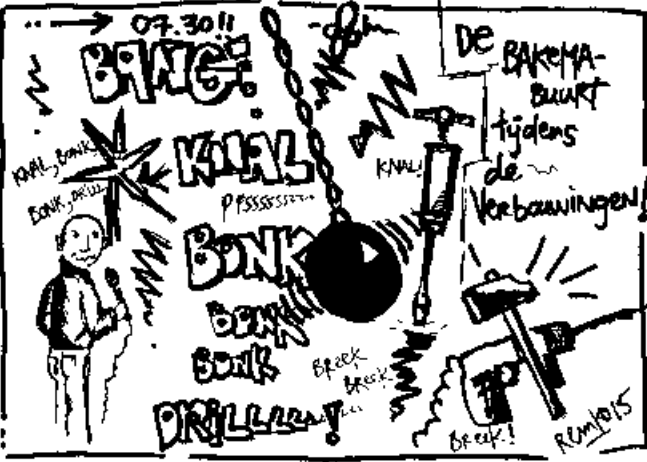

Een lach, een traan, een heel leven in 146 pagina’s. Met hier en daar een typefoutje, dat wel. Maar omdat je als lezer weet dat dit geen ‘gewoon’ boek is, zie je dat zo door de vingers. Wat zou het mooi zijn als iedereen die al een beetje op leeftijd is zo’n boek zou hebben. Het voelt gek om iemands levensverhaal te recenseren. Dit is immers gewoon zoals het is. Al met al is het goed opgeschreven in een mooi, en vooral erg lief boek. Tot stand gekomen via een bijzonder project. Alleen daarom al zou u het moeten lezen.

Charlotte Lehmann

Louis Nijboer, levensgenieter
Opgetekend door Shirley Brandeis
2015, mijnbestseller.nl

STRIP door Remko de Maar

Dichter des Stadsdeels: Gökhan Aksoy

De redactie ging in gesprek met de dichter van Nieuw- West, die een jaar lang de titel Dichter des Stadsdeels mag dragen.

Kunt u me vertellen hoe u dichter bent geworden?

“Schrijven zit in me. Ik schreef al in mijn jonge jaren en heb dit verder ontwikkeld, het schrijven ben ik steeds verder gaan onderzoeken. Later ben ik me pas dichter gaan noemen. In 2008 trad ik er voor het eerst mee naar buiten.”

Was de Nederlandse taal een belemmering voor het schrijven of juist een voordeel?

“Ik ben in Turkije geboren, een streek nabij de Noord Zwarte Zee. Op mijn vijftiende jaar ben ik naar Nederland gekomen. Eerst schreef ik in het Turks, later maakte ik de overstap naar het Nederlands. Er zijn momenten dat ik naar woorden moet zoeken, maar dat zou ook in het Turks zijn. Het is meer de vorm dan de inhoud waar ik tegenaan loop. De andere taal en de andere cultuur is een verrijking van mijn dichterschap.”

Hoe werd u Dichter des Stadsdeels?

“In verschillende locaties in Nieuw-West heb ik mijn gedichten voorgelezen, onder andere over een boom in het Sloterpark, de Prunus Avium Rosaceae; rood licht, zoete kers. Mijn dichterschap werd in de Westerpost gepromoot. De bestuurscommissie heeft dit opgepakt, een lokale politicus bedacht de mooie titel. Met deze titel ben ik benoemd door de bestuurscommissie. Het is voor mij een eer om deze titel een jaar lang te mogen dragen, tot april 2016. Daarna neemt iemand anders het over. Het is belangrijk om Nieuw-West ook op positieve manieren op de kaart te zetten. Het maken van gedichten is hier één van.”

Hoe ziet het jaar als Dichter des Stadsdeels eruit?

“De afspraak is dat ik dit jaar zes gedichten voor Nieuw-West schrijf. De intentie is dat ik deze gedichten op diverse locaties ga voordragen. Er ligt ook een idee om de gedichten te bundelen. Een van de eisen is ook dat ik

op de Nieuwjaarsreceptie een gedicht voordraag. Dit alles is een vrijwillige bezigheid.”

Is er al eerder iets van u gepubliceerd?

“In mei 2014 heb ik een bundel gemaakt met de titel: ‘Saskia en Ottho’. Deze gedichten zijn afgeleid van de verhalen van mensen die leven in een verzorgingshuis in de straten ‘Saskia’ van Uylenburgstraat en in de ‘Ottho’ Heldringstraat. Elke week ging ik er heen om samen met de bewoners gedichten te schrijven. Er waren daar ook mensen met een beperking, onder andere dementie. Ik kende dit ziekteverschijnsel niet en heb er veel van geleerd. Hun verhalen zijn deels in de gedichten verwerkt.”

Vanwaar komt uw verdere inspiratie?

“De inspiratie komt op een gegeven moment, net zoals de bloemen buiten ineens gaan bloeien. Door een wandeling in het park of gesprekken met mensen begint het te borrelen, dan pak ik mijn pen en ga ik schrijven. Soms zit er een woord of titel in mijn hoofd, het gaat groeien, zo leef ik er naar toe.”

Wat doet u, naast het schrijven, nog meer?

“Ik houd van theater spelen en doe dit als hobby bij het Zid Theater. Door de podiumervaring heb ik voor mijn dichterschap meer durf gekregen om naar buiten te treden.”

De kennis van het dichterschap wilt u uitdragen. Kunt u daar iets over vertellen?

“Ik heb de ‘Dichtersclub Tuinstad’ opgericht. In een viertal bijeenkomsten wil ik met belangstellenden gedichten, maar ook verhalen gaan delen, schrijven en voordragen. Dit najaar start deze workshop in De Honinggraat aan de Slotermeerlaan 103-H.”

Wie meer wil weten kan contact opnemen via e-mail: gaksoy@online.nl.

Rose van Dongen

SLOTERPLAS

Jij bent te mooi om je een plas te noemen
In jou zie ik het **verborgene**,
De Westelijke Tuinsteden zijn je dankbaar
Liefst zouden 136000 mensen voor jou buigen

Nog altijd trakteer je vrouwen, mannen,
jongens en meisjes op een ronde
Elk jaar verwelkom je weer nieuwe nesten
voor Nijleenden
Elk jaar nemen we zelfs een **frisse duik** in jou

In je diepe wateren plant ik een gedicht
Alleen maar één, alleen maar één
Zodat er iets voor de mensheid groeit
Jij bent **het meer naast mij**

Gedicht van Gökhan Aksoy dat hij
voordroeg tijdens zijn benoeming.

HUGO IN DE BUURT

Genomineerd

Post! Met drie anderen bleek ik genomineerd voor de West Art Stimuleringsprijs. Half september zou de uitreiking zijn op het gelijknamige festival bij de CreAmclub. Naast wereldroem in Nieuw-West bestond die prijs uit vijfhonderd euro. Ik was vereerd, want er gaan jaren voorbij dat ik geen enkele prijs win. De laatste keer betrof een derde plaats, eind jaren zeventig bij het Gelderse kampioenschap drop eten in de categorie Kokindjes. Dat die dropstrijd slechts vier deelnemers kende doet er niet toe.

Ik whatsappte direct mijn vrouw dat ze een nieuwe jurk moest kopen. Leuk voor op de foto naast de winnaar. Daarna berichtte ik familie, collega’s, burens, vrienden en plaatste ik het nieuws op facebook. De weken daarna liet ik te pas en vooral te onpas zo vaak mogelijk de drie mythische woorden ‘ik ben genomineerd’ vallen. Dat leverde veel meewarige blikken op van conducteurs en caissières. Maar, dacht ik, beter nu de voorpret gedeeld dan achteraf met lege handen staan. Want stel dat de jury in een vlaag van verstandsverbijstering de prijs aan een ander toekent. Je kunt niets uitsluiten. Voor alle zekerheid schreef ik alvast mijn overwinningtoespraak. Die besloot ik met dezelfde relativerende woorden die Marco van Basten in 1988 bezigde na het winnen van de EK-finale: “Morgen weer gewoon naar de supermarkt.” Ik las hem drie keer na en stopte het printje vast in de binnenzak van mijn allermooiste pak. Met mijn hoofd in de wolken telde ik de dagen af. Al scheen het in ontvangst nemen eigenlijk een formaliteit, toch fietste ik met lichte zenuwen naar het festival. Die vielen direct weg toen de goed voorbereide wethouder aan het voorlezen van het juryrapport begon. Mijn naam viel als eerste. De rest hoorde ik niet meer en ik stapte al naar voren. Nog net kon mijn vrouw mij tegenhouden. Zij had wél goed gehoord wie won. De volgende ochtend moest ook ik gewoon naar de supermarkt. Op mijn stoep stond een buurmeisje. “Mijnheer, gaat u naar een feestje,” vroeg ze. “Nee, hoezo?” “U ruikt zo lekker.” De dag kon niet meer stuk.

Foto: Pablo Hoes

Hugo Hoes

Succesvolle editie van WestArt Stimuleringsfestival

Bij de CreamClub aan de Henk Hienschstraat werd op zaterdag 12 september alweer voor de zevende keer het jaarlijkse West Art Festival gehouden. Het festival was dit jaar ook de opening van de Broedplaatsendagen Nieuw-West. Dit resulteerde in een gezellige drukte, met zo’n 200 bezoekers.

Foto: Ad van Dam

De initiatiefnemers van het festival: Irene Kopp en Theo Haring hadden een divers cultureel programma opgesteld. Naast muziek-

koptredens was er ook dit jaar weer talent uit Nieuw-West te bewonderen, zoals stadsdeeldichter Gökhan Aksoy en zigeunerdanseres Zingarina die een zeer geslaagde solodans hield. Daarnaast was er een expositie met werk van beeldend kunstenaar Natascha Frid, die werkt vanuit in broedplaats HW10. Die expositie is nog te zien tot 24 oktober.

Uitreiking West Art Stimuleringsprijs

Een belangrijk onderdeel van het festival was de uitreiking van de West Art Stimuleringsprijs, die jaarlijks wordt toegekend aan het meest inspirerende initiatief of project van het afgelopen seizoen op het gebied van kunst, cultuur en de creatieve sector in Amsterdam Nieuw West. De jury bestond dit jaar uit Victorien Koningsberger, Iris Dik en Edith Brouwer die alledrie zeer actief zijn in Nieuw-West. Juryvoorzitter was Ronald Mauer; dagelijks bestuurslid kunst en cultuur van het stadsdeel.

De jury had vier projecten en/of personen genomineerd waaronder Hugo Hoes, onze eigen GaSet columnist. Hoes werd genomineerd voor zijn literaire meesterwerkjes over Nieuw-West en vanwege de verschillende literaire optredens die hij verzorgt in het gebied. Zo droeg hij onlangs een fantastisch verhaal voor boven op een auto bij sloperij Rooie Ben in Oud Osdorp en tijdens de buurtcamping

Foto: Ad van Dam

in het Sloterpark las hij bij een groot kampvuur de vele bezoekers voor over zijn jeugdervaringen met kamperen. Daarnaast waren *singer-songwriter* festival The Brave, dat dit jaar zijn tweede editie kende in de Tuinen van West en Stichting Kunst-West dat gevestigd is in broedplaats De Vlucht genomineerd. Allen grepen net naast de prijs, want die ging naar beeldend kunstenaar Herbert Nouwens voor zijn prachtige beelden langs het Brettenpad. Meer weten hierover, kijk dan op: www.herbertnouwens.nl.

Start cursus EHBO bij kinderen

EHBO vereniging Tuinsteden en Omstreken start maandagavond 26 oktober bij voldoende belangstelling met een cursus EHBO die bedoelt is voor ouders en verzorgers van kinderen.

De cursus is meestal verplicht bij het gastouderschap en voor medewerkers van kinderdagverblijven. Wij werken met een erkende instructeur en na afloop van de cursus wordt, na een kleine test, het officiële certificaat van het Oranje Kruis voor u aangevraagd. Voor deze cursus heeft u geen vooropleiding nodig. De cursus wordt in het Nederlands gegeven. De cursus duurt 4 avonden van 19.30 uur tot 22.00 uur. De prijs is 97,50 euro. Bij de meeste ziektekostenverzekeringen krijgt u een deel van deze kosten vergoed. In de prijs van de cursus is het Oranje Kruis boekje EHBO aan kinderen en het op de oefenavonden te gebruiken materiaal inbegrepen.

De cursus wordt gegeven in verpleeghuis Amsta, Jan Bongastraat 5. Informatie is te krijgen bij Thea Schaafsma telefoon: 020 613 25 00 of email: secretaris@ehbo-tuinstedeneo.nl.

Vanaf nu kun je je oproepjes niet alleen op deze pagina plaatsen, maar ook op het 'Oproepjes bord' in het Huis van de Wijk Geuzenveld. Tegenover de balie in het PlusPunt hangt een mooi groot bord, op de kaartjes kun je schrijven wat je vraagt of aanbiedt.

Regiegroeplid gezocht

De regiegroep beoordeelt aanvragen voor bewonersinitiatieven van 500 tot 5000 euro. De regiegroep bestaat uit zeven personen uit de wijk van verschillende leeftijden.

Taken:

- een keer per maand vergaderen met de regiegroep;
- aanvragen doorlezen vóór de vergadering;
- op uitnodiging aanwezig zijn bij initiatieven van andere bewoners;
- af en toe een stukje schrijven voor GaSet, Westerpost of de website van Eigenwijks;

Wat krijgt u ervoor terug?

Als lid van de regiegroep heeft u invloed op waar het budget voor bewonersinitiatieven aan wordt besteedt, bent u op de hoogte van de activiteiten in Slotermeer, levert u een belangrijke maatschappelijke bijdrage aan de wijk Slotermeer en vergroot u uw netwerk.

Functieprofiel:

- 18+ en woonachtig in Slotermeer
- kunnen denken in het belang van de wijk
- ervaring of affiniteit met vergaderen
- u bent bereikbaar via de mail
- objectief kunnen oordelen

Heeft u interesse? Meldt u dan aan voor een intake gesprek bij Mare van der Velden via mare@eigenwijks.nl of 06-40186753.

Hart voor Elkaar Club

In september is de kinderclub Hart voor Elkaar weer gestart in het Pluspunt. Op maandag middag van 15.15 – 17.00 uur zijn kinderen van 6 tot 9 jaar welkom in buurthuis Het Pluspunt, Albardakade 5-7 om hun kwaliteiten en talenten te ontdekken. Hoe doen we dat? Elke week is er een thema. Door een verhaal, knutselen of rollenspel, zingen, spelletjes en dialoog ontdekken we samen het thema en de menselijke waarden die in iedereen verstopt zitten.

Waarom de Hart voor Elkaar Club? Je ontmoet nieuwe vrienden. Je doet leuke dingen. Je leert goede keuzes te maken. Je voelt je prettig en je wordt blij. Samen spelen, samen denken en samen zijn: dat is fijn!

Het is gratis en als je meer wilt weten, bel: 06 10 25 23 41 of mail: hartvoorelkaar1926@gmail.com

Praat mee over gezondheid

In Slotermeer wordt gewerkt aan een 'app' om de gezondheid van de buurt te meten. Met deze app kan iedereen, dus niet alleen wetenschappers, onderzoekstaken als observaties en metingen uitvoeren. Burgerwetenschap dus!

De app is op de smartphone te gebruiken en bewoners kunnen metingen van hun wijk invoeren, maar ook terugvinden hoe het met hun gezonde wijk gesteld is. Bewoners van Slotermeer bepalen wat je met de app kunt meten, hoe de app eruit gaat zien en hoe ze de resultaten terug willen zien. Tijdens drie bijeenkomsten zoeken we antwoord op de eerste vraag: wat kun je met de app meten? Oftewel: wat is van invloed op een gezonde wijk? Eigenwijks is op zoek naar bewoners van Slotermeer die het leuk vinden om hierover mee te denken. De bijeenkomsten worden georganiseerd op:

- Vrijdag 30 oktober van 9.15 – 11.45 uur
- Dinsdag 10 november van 9.15 – 11.45 uur
- Donderdag 19 november van 18.30 – 21.00 uur

Wil je meedoen of meer informatie: bel of mail naar Jitske Weekenborg op 06-33319682 of jitske@eigenwijks.nl o.v.v. je naam, telefoonnummer en/of emailadres.

Deze bijeenkomsten zijn onderdeel van het project KIJK! Een gezonde wijk! Dit project wordt onder andere uitgevoerd door de Hogeschool van Amsterdam, het RIVM, Stadsdeel Nieuw-West, GGD en Eigenwijks.

De Kersentent: een circustheatervoorstelling

Het Tuinstadtheater is het amateurgezelschap van Nieuw-West waar iedereen die dat leuk vindt zich bij aan kan sluiten. Het Tuinstadtheater is hard aan het repeteren voor hun nieuwe voorstelling 'De Kersentent'.

In deze circustheatervoorstelling is het circus door mismanagement genooddakt te stoppen. De circusfamilie speelt haar laatste voorstelling, wat bij de familie vele herinneringen oproept. Jongeren van 'Olympia Circus' spelen vol vuur hun acts, terwijl de familie terugkijkt op een roemrijk verleden met optredens over de gehele wereld.

De voorstelling wordt opgeluisterd door een zevental liederen, geschreven en gecomponeerd door Jan-Paul van Spaendonck. De regie is in handen van Merlijn Claassens en Christiaan den Dulk. De voorstelling gaat 15 november om 15.00 uur in de Meervaart in première. Kaarten kunt u reserveren via: www.meervaart.nl.

Jubileumconcert

In het kerkje van Sloterdijk, Spaarndammerdijk 687, Amsterdam, zal op **zondagmiddag 22 november** om 14.00 uur een bijzonder 60 jarig Jubileumconcert uitgevoerd worden door het Amsterdams Operakoor Spaarndam. Het programma is samengesteld door **Sonja Smit-Rietveld**, die 30 jaar aan dit koor verbonden was, maar wegens ziekte vervangen wordt door de nieuwe dirigente van het koor **Hanneke Huibers**.

Er werken drie solisten mee aan het concert. Het volledig programma kunt u inzien op de website van het koor: www.operakooramsterdam.nl. De toegang is 10 euro inclusief consumptie. Informatie over de Petruskerk vindt u op www.oudsloterdijk.nl.

GaSet Junior

Vooruit is van Start! Toneelclub, creacub, sportclub en zelfs taallessen voor jong & oud. Terwijl de kinderen en volwassenen genoten van een welverdiende zomervakantie zijn de VoorUiters van Slotermeer en Geuzenveld hard bezig geweest met het opstarten van leuke, maar ook leerzame activiteiten. Nieuwe meesters en juffen, nieuwe creatieve ideeën om dit jaar nog succesvoller te maken. De eerste week ging dan ook knallend van start!

Geuzenveld

★ Eerste week VoorUit

De vossenjacht was leuk. Meester Roy zag er heel raar uit en de opdracht met de hiërogliefen van juf Esra was erg leuk. Bij juf Maxine waren de flessen erg leuk. Eigenlijk was alles gewoon heel leuk. De activiteiten in het buurthuis zijn erg prettig met elkaar. Hersenkrakers vind ik zelf het leukst want dan doen we interessante proefjes. Op maandag zijn we trouwens naar het park gegaan tijdens Geuzen Helden. Meester Bram was toen opeens weg en dat was geen smoesje. Want hij was zogenaamd de boef en we hebben heksensoep gemaakt met vieze oude sokken voor de boef, wat best spannend was.

Beril (9)

★ Nieuwe stad, nieuwe uitdaging!

Waarschijnlijk kent iedereen de spanning van verhuizen wel. Van de een op de andere dag ben je losgerukt van je oude vertrouwde omgeving en moet je alles weer opnieuw uitzoeken. Gelukkig doe ik dit niet alleen. Samen met het VoorUit team Geuzenveld (Hannah, Selina, Maxime, Esra, Jeanine, Hilly en Roy) hebben we een vliegende start gemaakt. Tijdens de vossenjacht moesten we hard om elkaar lachen en liepen we in

onze gekke outfits zonder schaamte door de straten van Geuzenveld. Toen de kinderen mij vonden, merkte ik gelijk hoeveel enthousiasme en energie ze mee brachten. Daardoor kreeg ik zin om iedereen weer terug te zien in het buurthuis van VoorUit. Voor mij zijn alle nieuwe mensen die ik hier heb leren kennen dan ook nu al 'Geuzenhelden' en voelt het niet alsof ik alles opnieuw moet uitzoeken, maar alsof ik in een warm bad ben gevallen.

Bram (22) sinds dit jaar nieuw bij het VoorUit team in Geuzenveld

Slotermeer-Oost

In het Buurthuis aan het Hans Katanhof organiseert VoorUit Slotermeer-Oost elke vrijdag een spelletjesmiddag. Met behulp van een bordspel werden de toneelkunsten van alle jongedames weer snel herontdekt na de vakantie. Uiteraard wilden alle meiden het spel winnen, maar de gelukkige winnaressen waren deze week Iris, Sara en Selma. Maar verliezers niet getreurd, VoorUit Slotermeer-Oost organiseert elke vrijdag een spelletjesmiddag in het Buurthuis!

Slotermeer-West

De kidsclub in de Social Garden aan de Lodewijn van Deysselstraat is elke woensdagmiddag van 16 tot 18 uur. Op deze club doen we elke week wat anders: vaak gaan we koken of knutselen of we leren nieuwe spellen. Alle kinderen zijn welkom! Bij de allereerste kidsclub hebben we superlekkere en gezonde smoothies gemaakt!

★ Kidsclub smoothie recept voor ongeveer 8 glazen

Spullen nodig:

- Mes (om het fruit te snijden)
- Sinaasappelpers
- Blender

Ingrediënten:

- Eén netje perssinaasappels
- Vijf appels
- Vier bananen
- Een groot glas melk

Wat moet je doen?

Pers de sinaasappelen en houd daarna het sap apart. Schil en snijd de appels in kleine stukjes. Snijd ook de banaan in kleine stukjes. Gooi alle ingrediënten in de blender en blend tot er geen harde stukjes meer in zitten. Doe het in een leuk glas met een rietje: KLAAR!

★ De Experimentenclub

"Ik heb vorig jaar meegedaan aan de kookclub van VoorUit in de Buurtslager. Het was heel leuk om andere kinderen te ontmoeten en aan de andere kant was het ook leerzaam. We begonnen met PowerPoint presentaties, daardoor leerden we veel over verschillende landen en culturen. Toen ik hoorde dat er een experimentenclub kwam was ik heel blij! De experimentenclub is een club waarbij we coole proefjes doen en leren over de wetenschap die daarbij hoort. Elke woensdag van 16 tot 18 uur in de Buurtslager."

Hamna (12)

W O R D Z O E K E R

Woorden:

Meester
Juf
Buurthuis
Geuzenveld
Slotermeer
Geuzenhelden
Social Garden
Buurtslager
Smoothies
Vossenjacht
Toneelclub
Kidsclub
Kinderen

Het leeft in Slotermeer

Sinds januari 2015 ben ik, Mohamed Bouyaddou (34 jaar) lid van de regiegroep Slotermeer. Naast mijn lidmaatschap ben ik in mijn dagelijkse leven werkzaam als docent economie/rekenen in het MBO.

In de regiegroep beoordelen wij met een kritische blik de aanvragen van de bewonersinitiatieven op financiële redelijkheid, aanvraagbudget tussen de 500 en 5000 euro. Vervolgens controleren we het of het past in de wijk Slotermeer volgens de bewonersinitiatief criteria. Als iets niet duidelijk is of al er iets nog ontbreekt koppelen we dat terug naar de initiatiefnemer.

De meeste regiegroepleden organiseren zelf ook een bewonersactiviteit. Mijn speciale steun gaat vooral naar de educatieve bewonersinitiatieven. Ik vind het erg belangrijk dat de mensen van Slotermeer zich ontwikkelen. Vooral de jeugd moet worden gestimuleerd en voorzien van extra educatieve projecten. Een mooi voorbeeld is het project studiezalen waar kinderen tussen 10 en 15 jaar bijles kunnen krijgen. Het gaat er niet alleen om de kinderen iets te leren, maar vooral hoe wij als volwassenen de buurtkinderen behandelen. Want kinderen onthouden niet altijd wat ze moeten leren, maar wel hoe volwassenen ze behandelen.

Foto: Rufus de Vries

In de studiezalen heerst daarom een aangenaam leef/leerklimaat. Overige initiatieven die ik sterk wil aanmoedigen hebben iets te maken met veiligheid, afval of educatie. Het gaat de laatste jaren behoorlijk beter met de buurtveiligheid en het schoonhouden van de straten. Maar we moeten het nog steeds goed in de gaten houden, vind ik. Mochten er mensen zijn met leuke ideeën horen we dat graag natuurlijk.

Slotermeer is een wijk met durf. Hier zie je de wereld in het klein. Het is een inspirerende, kleurrijke omgeving waarin we allemaal gelijkwaardig, maar niet hetzelfde zijn. Slotermeer is ook bekend bij toeristen en mensen van buiten Amsterdam die in het weekend gezellig boodschappen komen doen op de markt. Naast dat Slotermeer economisch aantrekkelijk is, is het ook mooi groen en is er veel beweging. Bijvoorbeeld op het gebied van kunst dat mensen met elkaar kan verbinden, een wijk kleurrijker maakt en dan bedoel ik niet alleen de kunst op straat. Er is hier veel aandacht voor buurtparticipatie en voor mij betekent dat mensen aanzetten tot creatief gedrag en dus meedoen aan activiteiten van de wijk. Het valt op dat de mensen vooral van eten en beweging houden. Dit zijn in mijn ogen de twee ideale middelen om mensen en kinderen te laten ontmoeten. Mede door alle initiatieven leeft het in Slotermeer. Mijn boodschappen doe ik bij Tanger, sporten doe ik bij de Multibox, mijn favoriete koffi-corner is Coffeemania. Avondrust vind ik in de moskee El Hijra. Zo kan ik je dus zeggen dat Slotermeer een deel van mijn dagelijkse leven is.

We constateren dat er de laatste jaren iets minder wijksubsidie is dan voorheen. Dit is enerzijds jammer, anderzijds moet het voor de bewoners geen probleem zijn. Want als iedereen elkaar steeds beter leert kennen kunnen initiatieven samen worden georganiseerd. Hier kunnen wij als regiegroep op aansturen. Verder vinden er de laatste tijd steeds meer contactmomenten tussen bewoners en ambtenaren. Dat is positief, zo zien en horen we elkaar in levende lijve!

GaSet portret

In Geuzenveld en Slotermeer leven mensen met veel verschillende nationaliteiten.

Fotograaf **Massoud Memar** portretteert voor ieder nummer een andere buurtbewoner uit Geuzenveld/Slotermeer. Belangstellenden kunnen mailen naar: m.me18@ymail.com.

Naam:
A. Noerie (50 jaar) komt uit Afghanistan en woont in Geuzenveld.

Hobby's:
Reizen naar andere landen.

Wat is het leukst in uw buurt?
Ik vind het leuk hier.

Wat is het minst leuke in uw buurt?
Ik vind dat er hier geen problemen zijn.

Foto: Massoud Memar

DE LEZERSBIJDRAGE

Lezers van GaSet mogen altijd een artikel of gedicht insturen voor de krant. Daar is de redactie blij mee. GaSet heeft in deze rubriek ook ruimte voor andere kleine lezersbijdragen zoals een leuke observatie, een pluim of bedankje voor een buurtbewoner, een dierbaar recept, een actuele mop of een aanbeveling voor iets leuks.

Terug in Nieuw-West

Op 9 januari 2006 woonde ik in een klein kamertje in Oost. In de Watergraafsmeer om precies te zijn. Ik had Twente, waar ik geboren en getogen ben, verlaten en ingeruild voor deze dorpse wereldstad. Na een jaar of twee vond ik mijn partner en verhuisde ik naar de Paulus van Hemertstraat in Slotermeer. We woonden daar in een appartement van 42m². We keken uit over het Confuciusplein, waar de voetballende jeugd de bal hoog in de hekken schopte.

Op een dag stapte ik in de tram bij de Burgemeester van Leeuwenlaan en kwam ik Ahmed Marcouch tegen. We zaten naast elkaar en we maakten een praatje. Ik vertelde hem dat ik me niet helemaal veilig voelde en dat de sfeer in de buurt niet onze sfeer was. Marcouch vertelde dat hij het jammer vond dat we de buurt zouden verlaten. Hij wilde juist meer diversiteit.

In maart 2010 verhuisden we naar de Geuzenstraat in West. Vlakbij de stad en de mij zo geliefde Jordaan, niet eens zover van waar we vandaan kwamen. Precies Amsterdam: een wijk, vijf minuten verderop gelegen, kan totaal verschillend zijn. Na vier jaar prettig gewoond te hebben bleek ons huis te klein voor ons. Belangrijker nog: in en rond de Geuzenstraat kwamen veel meer yuppen wonen. In dat

milieu vonden wij niet wat we zochten. Reuring en minder eenheidsworst is wat we wel zochten. Maandenlang hebben we Funda afgespeurd. Ons huis werd verkocht. Een beetje druk kan geen kwaad en nu moesten we wel vaart maken.

We verhuisden terug naar Nieuw-West, Slotermeer-Noordoost, de 'Tuinstad'. Er is intussen veel nieuwbouw gekomen en veel straten, zoals de Savornin Lohman, kregen een facelift. Het ziet er nu erg goed uit. We wonen in een jaren vijftig woning tussen allerlei families, die ons verwelkomden en direct thuis lieten voelen.

Ik las in GaSet 63 de lezersbijdrage van Riek Zwaan. Wat heeft mevrouw gelijk. Dat het goed komt daar ben ik ook van overtuigd, getuige de mensen die om me heen wonen. Ik citeer: "Maar het is wel een vuile wijk geworden". Ik kan me daar in vinden. Een Tuinstad – in de lente en zomer zo mooi – die vervuild wordt door eenvoudige troep. Niet alleen jongeren, maar ook ouderen die zomaar iets weggooien op straat. U bevuilt uw eigen wijk. Thuis prima, maar houd u alstublieft op onze wijk te bevuilden. Bewoners en stadsdeel, geef niet op, communiceer meer.

Kamal Bergman

Colofon

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

De redactie: Christiane Baethcke, Rose van Dongen, Thea Schaafsma, Remko de Maar (Remko7) en Anneke Albers met ondersteuning van Karin Kauw (Stichting Eigenwijks) en Dorëndel Overmars.

Correspondent: Massoud Memar
Columnist: Warner Hemmes, Hugo Hoes en Carlo Panoet

Strip en tekeningen: Remko7

Met bijdragen van: Charlotte Lehmann, Krista Schram, Romana Raymann, Anneke Albers, Mare van der Velden, Beril, Bram, Hamna, Mohamed Bouyaddou, Kamal Bergman.

Voor informatie en kopij: Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Slotermeerlaan 103-H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020-3460670
Aanleveren kopij: gaset@eigenwijks.nl

Opmaak: Stephan de Smet
Drukker: Flevodruk Harlingen
Verspreiding: Door Verspreidingen
Oplage: 25.000 stuks

Deadline aanleveren van kopij: vrijdag 20 november 2015

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.